

РЕШЕНИЕ

№ 2992

гр. София, 04.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 07.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **1270** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е въз основа на искова молба, предявена от К. П. С. срещу Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“. Ищецът твърди, че изтърпява наложено му наказание в С. централен затвор. Твърди, че на 27.1.2022 г., в 11.30 ч. е следвало да се яви на преглед в 107 кабинет пред ТЕЛК, V МБАЛ С., ЕАД. Посоченото лекарско разпореждане обаче не е било изпълнено от служителите на ответника и той не е бил конвоиран. Това пречатвало освидетелстването му пред ТЕЛК, а от друга страна му причинило редица неимуществени вреди – поставило го в несигурност относно здравния му статус. Застрашено било здравето му; бил унижен; засегнати били честта и достойнството му; чувствал се обезверен, разочарован и унил. Твърди, че е налице нарушение по чл. 2 и чл. 8 ЕКЗПЧ.

Ето защо претендира обезщетение от 20 000 лв., ведно със законната лихва от предявяване на исквата молба до окончателното плащане на главницата.

Ответникът – Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ оспорва предявения иск като неоснователен и недоказан. Твърди, че не е налице неизпълнение на вменено му задължение. Датата 27.1.2022 г. не е дата на планиран преглед, а дата за подаване на медицински документи, като няма изискване да е лично. Д-р Т. е сторил това –препредал е документите, като в резултат ищецът е получил 98 % инвалидност без чужда помощ.

Представителят на СГП счита, че искът е неоснователен.

Административен съд София – град, като съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

От фактическа страна се установява следното:

Ищецът е постъпил в Затвора С., където изтърпява наказание „доживотен затвор“.

Не е спорно, че по отношение на него са предприети действия по постановяване на решение на ТЕЛК и се установява, че такова е постановено – на 4.2.2022 г., от ТЕЛК към МБАЛ „К. К.“ С. ЕАД. В решението в графата „Начин на вземане на решението“ е отбелязано „По документи“. Призната му е намалена работоспособност – „98 % т.н.р. без чужда помощ“, с водеща диагноза „злокачествено образуване на пикочния мехур“.

По делото е разпитан св. М. И. Т., директор на Медицинския център на Затвора. От показанията му се установява, че ТЕЛК по регионално местоположение изпращат до лицата, които подлежат на освидетелстване известие за дата, място за подаване на документация. На 27-ми ищецът действително имал час. Но, на 27.01.2022 г. все още е имало извънредни епидемиологични мерки, както и писмо на министъра на здравеопазването, с което той обръща внимание на всички регионални агенции на ТЕЛК, че съгласно действащото законодателство, ТЕЛК могат да вземат отношение само по документи и без личен преглед на лицата (свидетелят цитира писмо) и не е необходимо за нуждите на експертизата да се яви лично, с извършване на клиничен преглед и/или назначаване на допълнително изследване и консултация. В случая свидетелят преценил, че не е необходимо. Към този момент - 27.01. не е имало и пълен комплект от документи; били са извършени необходимите прегледи за пред ТЕЛК – комисията. Свидетелят искал да се направи контролно хоспитализиране, което с ангиографска техника (това е инвазивно изследване) да може да се определи тежестта и да се определи спешността на заболяването. Уведомил ТЕЛК-комисията какво ще направи и по-късно, когато той бил консултиран, хоспитализиран и дехоспитализиран от УМБАЛ - С., допълнил пълния комплект документация, след което я придвижил за пред ТЕЛК. И двата пъти лично е подал документите.

От свидетелските показания се установява също така, че ищецът е разпределен в 1-ва група, която е точно срещу медицинския център, на десет метра разстояние. Надзорният екип, който се редува там по вътрешни разпоредби винаги сигнализира, когато някой, особено с тежки присъди, има проблем. Присъствие на свидетеля в 1-ва група може да бъде осъществено за няколко секунди ако има сигнал. На въпрос дали е имало конкретно оплакване в случая във връзка с този ТЕЛК, свидетелят отговори, че когато по-късно следобед се видял с ищеца на 27-ми, той попитал защо не е изведен и свидетелят му обяснил обстоятелствата, които са го накарали да отложи, които са същите, които изложил. Когато получават от ТЕЛК писмо за предоставяне на документи, не се определя час, в който да се предоставят документите в ТЕЛК. Когато ищецът донесъл за окомплектоване документите, се посочва на коя дата, но час няма. От ТЕЛК указват коя регионална служба на ТЕЛК, в съответното лечебно заведение следва да се представят. По отношение на кабинет – свидетелят сочи, че в този кабинет има свободно пространство около половин квадратен метър, защото цялото останало пространство е заето от щендери с папки и медицинска документация, както написал и в представената по делото справка. В тези кабинети не се извършват прегледи. Те не са оборудвани за прегледи. Свидетелят посочи, че е работил в

болницата, а 107-ми кабинет многократно е посещавал. В този кабинет не работи клиничен специалист от V-та МБАЛ. Там работят служители на регионална ТЕЛК комисия.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

В процесния случай, предвид събраните и относими доказателства не може да се направи извод – така, както се твърди в исковата молба, че по отношение на ищеца, е извършено нарушение на негови основни права. И по-специално, не може да се направи извод, че именно поради личното му неявяване пред ТЕЛК се е стигнало до такъв резултат. Както бе установено по-горе, явяването на ищеца пред ТЕЛК за преглед не е било необходимо. В този смисъл, освен свидетелските показания, следва да се цени и самото решение на ТЕЛК, видно от което на ищеца е била призната временна неработоспособност, като решението е взето „по документи“.

Освен, че не е било необходимо явяването лично за преглед от страна на ищеца, безспорно се установи, че цитираното по-горе решение на ТЕЛК е постановено в негова полза – призната е неработоспособност от 98 %.

Ето защо следва да се приеме, че исквете са неоснователни, поради което следва да се отхвърлят. Твърдяното от ищеца бездействие от страна на служители на ответника нито е незаконосъобразно, нито от него може да се приеме, че са произлезли неблагоприятни последици за ищеца.

По силата на чл.286, ал.2 ЗИНЗС разноските в производството се присъждат на ответника единствено ако искът бъде изцяло отхвърлен. Касае се за специална норма, дерогираща общото правило на чл.78, ал.8 ГПК вр. чл.144 АПК и чл.143 АПК /опр. по адм. дело № 13715/ 2018г. на ВАС/.

По изложените съображения Административен съд София-град, I отделение, 64 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ предявените икове от К. П. С., ЕГН [ЕГН] срещу Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, Министерството на правосъдието за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди от 20 000 лв., ведно със законната лихва от предявяване на исковата молба до окончателното плащане на главницата.

ОСЪЖДА К. П. С., ЕГН [ЕГН] да заплати на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, Министерството на правосъдието сумата от 80 лв. разноски.

Решението подлежи на касационно обжалване пред 3-членен състав на АССГ в 14 дневен срок от получаване на препис от него, съгласно чл.211, ал.1 АПК.

СЪДИЯ: